

هو الله - ای دوستان الهی و منجذبان ملکوت رحمانی از...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۹

هو الله

ای دوستان الهی و منجذبان ملکوت رحمانی از عادات الهی و حکمت‌های بالغه صمدانی آنکه چون فصل ربیع آید و صولت خریف را شکند و بهار جانبخش برسد و آفتاب انور به برج حمل بخرامد و ابر نیسانی گوهر فشاند و لواقع اردیبهشت بوزد و نسائم جانبخش آزاری بگذرد. درخت سبز شود و شاخسار شکوفه نماید و دشت و صحرا و تله‌ها چون زمرد خضرا غبطه سندس و استبرق گردد. گلها و لاله‌ها چمن بیاراید و مرغزار و گلزار رشک باغ جنان شود و سرو در بوستان ببالد و بلبل بنالد و عندلیب ناله و فغان نماید و غنچه نکته در دهان گیرد و جمیع این مواهب حضرت بیچون رخ بگشاید. ولکن هنگام ثمر و میوه تر و نتیجه این اثر فصل صیف است و موسم حرارت غیظ و در شدت سورت تابستانست و در حدت تاب حرارت شمس آسمان. پس حال که بهار الهی منتهی شد و بساط ربیع معنوی منطوی گشت لطافت گل و سنبل جمال محبوب مخفی شد و حسن جمال محبوب ابهی در ملکوت اعلی و جبروت بقا و ممالک اخری جلوه فرمود باید از اشجار حقائق احباء الله در حدائق امر الله اثمار لطیفه طیبه و فواکه بدیعه رطبه روحانیه ظاهر و هویدا گردد. و الا از آن بهار الهی نصیب نداشته و بهره نبرده و از فضل نیسان فیوضات حضرت یزدان محروم مانده و از نسائم جانبخش ریاض احدیت مأیوس گردیده و لایق سوختن و افروختن گلخن است. چه که باغبان الهی را مقصد در غرس این اشجار و نشانیدن

ORIGINAL

AUDIO

نهالهای بیهمال در این مرغزار و فیض بهار الهی و بخشایش غیر متناهی ربّانی و اشراق و تربیت شمس حقیقت و هبوب لواقح عنایت و موهبت جمال احدیّت ظهور اثمار و بروز فواکه طیّبه مشکبار است. و موسم بهار اگر چه طراوت و لطافت اشجار و شاخسار بیشتر و شکوه و جلوه و زینت و زیور گلها و ریاحین و ازهار باهرتر و دشت و صحرا سبز و خرم تر است و موسم استفاضه از فیض الهی است لکن ظهور و نتایج و ثمر و فواکه ما لا رأّت عین و لا سمعت أذن و لا خطر بقلب بشر در موسم تابستانست طوبی لشجرة ظهرت منها النتيجة و الثمر العظیم (ع)

